

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M.P.**

oskarżonego o popełnienie czynu z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 maja 2018 r.,

skargi obrońcy oskarżonego,

na wyrok Sądu odwoławczego - Sądu Okręgowego w R.,

z dnia 29 grudnia 2017 r., sygn. akt V Ka [...] /17,

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w R.,

z dnia 4 września 2017 r., sygn. akt II K [...] /17,

na podstawie art. 539e § 2 *in princ* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić skargę;

2. obciążyć M.P. kosztami sądowymi postępowania skargowego.

UZASADNIENIE

Obrońca M.P. skierował w dniu 17.07.2017r. (data prezentaty) do Sądu Rejonowego w R. wniosek o warunkowe umorzenie postępowania karnego, w którym zarzucono oskarżonemu popełnienie czynu określonego w art. 178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w R. - uwzględniając wniosek obrońcy - wyrokiem z dnia 4.09.2017r., sygn. akt II K [...] /17, wydanym na posiedzeniu, na podstawie art. 66 §

1 k.k. i 67 § 1 k.k., warunkowo umorzył postępowanie wobec M.P. na okres 2 lat próby, na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 1000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, a nadto zasądził na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe.

Apelację od tego wyroku wywiódł prokurator, zaskarżając orzeczenie w całości na niekorzyść oskarżonego i zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a przejawiający się w niesłusznym przyjęciu, że społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna, co w konsekwencji skutkowało warunkowym umorzeniem postępowania karnego wobec oskarżonego, podczas gdy prawidłowa analiza zebranego materiału dowodowego, przy jednoczesnym uwzględnieniu postawy oskarżonego, rodzaju i charakteru naruszonego dobra, sposobu i okoliczności popełnienia czynu, postaci zamiaru oraz motywacji sprawcy, prowadzą do wniosku, że jedynie wymierzenie kary, pozwoli na osiągnięcie wobec oskarżonego celów postępowania karnego.

W konkluzji apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Wyrokiem z dnia 29.12.2017r., sygn. akt V Ka [...] /17, Sąd Okręgowy w R. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Skargę na wyrok Sądu odwoławczego złożył obrońca M.P., zaskarżając opisany wyrok w całości i zarzucając mającą wpływ na jego treść obrazę przepisów postępowania, tj. art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. przez jego zastosowanie i uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w R. z powodu rzekomej potrzeby przeprowadzenia rozprawy na nowo, w sytuacji, gdy zarzuty zawarte w wywiedzionym przez oskarżyciela publicznego środka zaskarżenia od wyroku Sądu Rejonowego warunkowo umarzającego postępowanie w sprawie, nie dotyczyły wadliwości postępowania dowodowego, a jedynie ustaleń faktycznych w zakresie oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu w kontekście warunkowego umorzenia postępowania, co ostatecznie doprowadziło do wyjścia przez Sąd Okręgowy w R. w toku postępowania odwoławczego poza granicę rozpoznania środka zaskarżenia, wyznaczoną zakresem apelacji oraz podniesionymi w niej zarzutami.

Skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w R. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga obrońcy oskarżonego jest niezasadna.

Stosownie do treści art. 539a § 1 k.p.k. rozpoznanie skargi przez Sąd Najwyższy ogranicza się do zbadania, czy zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 k.p.k., albo sąd odwoławczy uchylił wyrok mimo braku formalnych przeszkód określonych w art. 454 k.p.k. do wydania wyroku zmieniającego oraz, czy jest konieczne przeprowadzenie na nowo w całości przewodu sądowego.

Wniosek obrońcy oskarżonego M.P. o warunkowe umorzenie postępowania został uwzględniony na posiedzeniu odbytym w trybie art. 341 § 5 k.p.k., zatem bezpośrednio nie przeprowadzono żadnych dowodów, a co za tym idzie zarzut apelacji wywiedzionej przez oskarżyciela publicznego nie dotyczył „wadliwości postępowania dowodowego”, na co wskazuje skarżący. Podstawę wyroku warunkowo umarzającego postępowanie powinien stanowić całokształt okoliczności ujawnionych w postępowaniu (art. 92 k.p.k.). W tym miejscu należy odnotować, iż w protokole posiedzenia z dnia 4.09.2017r. brak jest zapisu o ujawnionym materiale dowodowym, z wyjątkiem ” informacji KMP w L. z k 102” (k-106 verte). Jeżeli zatem uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wtedy, gdy konieczne jest przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego w całości (art. 437 § 2 *in fine* k.p.k.), to tym bardziej przesłanka ta wchodzi w rachubę, jeżeli uprzednio przewód w ogóle nie był przeprowadzony. Sąd odwoławczy - rozpoznając apelację na niekorzyść oskarżonego - w uzasadnieniu wyroku przekonująco wykazał, że na gruncie przedmiotowej sprawy realna jest możliwość wydania wyroku skazującego. Natomiast stosownie do dyspozycji art. 454 § 1 k.p.k. Sąd odwoławczy nie mógł skazać oskarżonego, co do którego warunkowo umorzono postępowanie.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 9.12.2016r., sygn. akt IV KS 4/16 [LEX nr 2165595] zasadnie stwierdził, iż : „ *poza kompetencją Sądu Najwyższego rozpoznającego skargę złożoną na podstawie art. 539a k.p.k. jest badanie z urzędu, czy sąd odwoławczy trafnie odczytał zarzuty i prawidłowo*

zdiagnozował uchybienia podniesione w apelacji, zanim uchylił wyrok w celu przeprowadzenia przewodu w całości. Rzeczą Sądu Najwyższego jest w tym zakresie tylko ocena, czy zidentyfikowane przez sąd odwoławczy uchybienia rzeczywiście powodują konieczność powtórzenia przewodu sądowego, z czym wiąże się potrzeba przeprowadzenia na nowo wszystkich dowodów". Oczywiście wskazane przez Sąd Okręgowy uchybienia powodują konieczność przeprowadzenia przewodu sądowego.

Z przytoczonych względów oddalono skargę.

a.ł.